

20. grein.

Nú er ríkisborgari í einu samningsríkinu sviftur lög-ræði í einhverju hinu ríkinu, eða lögræðissvifting er afnumin, og ber þá án tafar senda tilkynningu um þetta til hlutaðeigandi ráðuneytis í því ríki, sem hann á ríkisborgararjett í.

Artikkel 20.

Blir en statsborger i en av de kontraherende stater umyndiggjort i en av de andre, eller blir umyndiggjørelsen ophevet, skal der uten ophold sendes underretning til vedkommende departement i den stat hvor han har statsborgerrett.

Artikel 20.

Varder medborgare i fördragsslutande stat omyndigförklarad i annan sådan stat eller häves omyndighetsförklaring i annan stat än hemlandet, skall underrättelse ofördörligen översändas till vederbörande statsdepartement därstädas.

21. grein.

Ákvæðunum í 17., 19. og 20. grein skal beitt á hliðstæðan hátt, þegar ríkisborgari eins samningsríkjanna, sem er búsettur í Danmörku og ekki hefir þegar verið sviftur lögræði í einhverju ríkinu, er settur undir til-sjón (Lavværgemaal) í Danmörku.

Artikkel 21.

Bestemmelsene i artiklene 17, 19 och 20 får tilsvarende anvendelse, när en statsborger i en av de kontraherende stater, som är bosatt i Danmark och ikke allerede är umyndiggjort i en av statene, settes under lagvergemål i Danmark.

Artikel 21.

Vad i artiklarna 17, 19 och 20 är stadgat angående omyndighetsförklaring skall äga motsvarande tillämpning, då danskt lavværgemaal anordnats för medborgare i fördragsslutande stat, vilken har hemvist i Danmark och för vilken förflynderskap ej redan är anordnat i annan fördragsslutande stat.

Pessi lögráðamenska er ekki til fyrirstöðu lögræðissviftingu í einhverju hinu ríkinu, sem hlutaðeigandi tekur heimilisfang í.

Dette vergemål er ikke til hinder for umyndiggjørelse i en av de andre stater hvor vedkommende bosetter sig.

Den, som står under lavværgemaal i Danmark, må utan hinder därav omyndigförklaras i annan stat, där han tagit hemvist.

IV. Almenn ákvæði.

22. grein.

Úrskurðir umboðsstjórnar og aðfararhæfri dómsúrskurðir, sem eru uppkvæðir í einhverju ríkjanna samkvæmt 5., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 15., 19. eða 21. grein, skulu gilda í hinum ríkjunum án sjerstakrar staðfestingar og án rannsóknar á því, hvort úrlausnin sje rjett eða forsendur hennar að því er snertir forutsetninger med

IV. Almindelige bestemmelser.

Artikkel 22.

Administrative og rettskraftige judisielle avgjørelser, som i en av statene er utferdiget i overensstemmelse med artiklene 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 19 eller 21, skal ha gyldighet i de andre stater uten særskilt stadfestelse og uten prøvning av avgjørelsens riktighet eller av dens

IV. Allmänna bestämmelser.

Artikel 22.

Lagakraftvunnen dom eller administrativ myndighets beslut, som i en av staterna meddelats jämlikt artiklarna 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 19 eller 21, skall gälla i övriga stater utan särskild stadfästelse och utan prövning av avgörandets riktighet eller av dess förutsättningar med hänsyn till hemvist